

[Albrechtsen]

stillingen bryder sammen, og med det resultat, at disse raketter næppe nogen sinde kommer til Holland.

Netop i en sådan situation er det naturligvis afgørende, at det danske folketing klart og utvetydigt dels markerer sin fortsatte afstandtagen fra opstillingen af disse raketter, dels foretager den konkrete handling, der består i at sikre, at Danmark hverken direkte eller indirekte på nogen som helst måde betaler til disse raketter. Det er vigtigt, at Danmark på det kommende NATO-topmøde kan give klart og utvetydigt udtryk for denne holdning.

Noget tyder på, at der i NATO i det hele taget er et større opbrud undervejs i spørgsmålet om fortsat opstilling af disse raketter. Information oplyser i dag, at den italienske statsminister, Bettino Craxi, går ind for en fastfrysning, et stop for opstillingen af disse raketter, som et middel til at få forhandlinger i gang. VS ønsker naturligvis fortsat disse raketter nedtaget, men i første omgang vil et opstillingsstop være et godt skridt mod at få de allerede opstillede raketter taget ned igen.

Netop i en sådan situation, hvor det kniber for USA at føre sin politik igennem, og hvor der er forbedrede muligheder for at føre fredsprocessen nogle skridt fremad, er det selvfølgelig særlig vigtigt, at Danmark på det kommende NATO-møde kan afgive denne klare melding. Her vil den helt umisforståelige meddelelse, at Danmark ikke betaler en krone mere til disse raketter, at Danmark trækker de 48 mill. kr. ud af infrastrukturprogrammet, og at man ikke skal regne med yderligere danske bidrag til raketopstillinger i det hele taget, være en udmærket og god markering. Det synspunkt håber jeg at der i dag vil være flertal for her i folketinget.

Jeg vil slutte med en enkelt bemærkning om det indlæg, ministeren netop er kommet med.

Det er således, at der ifølge ministerens forståelse af problematikken foreligger en mulighed for at bruge 923 mill. kr. på de resterende projekter, altså de projekter, som ligger uden for INF-delen af infrastrukturprogrammet. Den holdning kan jeg ikke forstå. Det samlede program, inklusive INF-programmet, er af forsvarsministeren selv, bl.a. i et svar til mig, blevet opgjort til 950 mill. kr., og når jeg trækker de 48 mill. kr.,

som jo var en del af det planlagte program, fra denne sum, så får jeg 902 mill. kr.

Som sagt er jeg, uanset diskussionen om disse mere beløbsmæssige detaljer, ganske enig i den betragtning, hr. Anker Jørgensen kom med i sin tid, nemlig at det afgørende i dette ikke er juraen og formaliteterne. Det afgørende er den politiske realitet, at det danske folketing forhåbentlig i dag siger: ikke en krone mere til raketterne!

Knud Damgaard (S):

Jeg kan takke ministeren for en klar redegørelse for problemerne vedrørende de danske midler, der administrativt er til rådighed for NATOs infrastrukturprogram, omfattende raketopstillingerne. Vi kan, når det gælder den administrative del af denne sag, med tilfredshed konstatere, at regeringen loyalt har levet op til beslutninger truffet i folketinget såvel som til de anmærkninger til aktstykker i finansudvalget, som har været fremlagt af et flertal.

Vi er også tilfredse med at kunne konstatere, at man gennem budgetmæssig kontrol har sikret, at der er taget danske forbehold over for alle nye autorisationer siden 20. december 1982. Vi tager det for givet, at regeringen fortsat sikrer sådanne danske forbehold.

Ministerens bekymringer for Danmarks deltagelse i infrastrukturprogrammet, hvis ikke vi vil medvirke til at lade de resterende 48 mill. kr. indgå i dette program, tror vi er stærkt overdrevne. Vi har kun én offentlig tilkendegivelse fra regeringshold. Den blev fremlagt af den danske radios korrespondent i Washington, Christian Winther, som fremførte, at en talsmand for den amerikanske regering havde givet udtryk for, at det, der bekymrede USA, var, at en sådan dansk beslutning kunne påvirke Holland til at sige endeligt nej til raketopstillingerne.

Det kan næppe undre regeringen, at socialdemokratiet vil betragte en sådan virkning på den hollandske afgørelse med stor sympati og tilfredshed. Det vil være et glædeligt udtryk for et resultat af det folkelige opbrud, vi oplever overalt i Vesteuropa, og som har tendens til at gå på tværs af partipolitiske skillelinjer. Store befolkningsflertal ønsker stop for atomoprustningen, nedskæring af aktuelle atomvåbenbeholdninger samt påbe-